मनुर्वैवस्वतः। विश्वे देवाः । प्रगाथः (विषमा बृहती, समा सतोबृहती)

अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावीणो बहिरध्वरे।

ऋचा यामि मुरुतो ब्रह्मणस्पति देवाँ अवो वरेण्यम्॥ ८.०२७.०१

उक्थे- मन्त्रजपे। अग्निः- पावकः सर्वभूतिहतकतुः। पुरोहितः। अध्वरे- ध्वररिहतशुभकर्मणि। ग्रावाणः- रसिनष्पत्तिसाधनानि। बर्हिः- दर्भासनं चित्तासनं च। सज्जानि। मरुतः- प्राणिवशेषान्। ब्रह्मणस्पतिम्- मेधामन्त्राधिदैवतम्। वरेण्यम्- श्रेष्ठम्। देवान्। अवः- रक्षार्थम्। ऋचा- स्तुत्या। यामि- प्रपद्ये॥१॥

आ पुशुं गांसि पृथिवीं वनस्पतीनुषासा नक्तमोषेघीः।

विश्वे च नो वसवो विश्ववेदसो धीनां भूत प्रावितारः॥ ८.०२७.०२

पशुम्- क्रान्तदर्शिनम् । पश्यतीति पशुरिति यास्कः । पृथिवीम्- भूमिम् । वनस्पतीन्- वृक्षान् । उषासा नक्तम्- रात्रिन्दिवम् । ओषधीः । आ गासि- हे अग्ने आगच्छिस । विश्ववेदसः- सर्वज्ञाः । विश्वे- सर्वे । वसवः- शरण्या देवाः । नः- अस्माकम् । धीनाम् । अवितारः- रक्षकाः । प्र- प्रकर्षेण । भूत- भवत ॥२॥

प्रसून एत्वध्वरोद्धेऽग्ना देवेषु पूर्व्यः। आदित्येषु प्र वर्रुणे धृतव्रते मुरुत्सु विश्वभानुषु॥ ८.०२७.०३ नः अस्माकम्। अध्वरः ध्वरविरोधकर्म। सर्वभूतिहतं कर्म। पूर्व्यः सनातनः। अग्ना अग्नी पावके सत्कतौ। आदित्येषु अखण्डप्रकृतिजेषु। धृतव्रते नियतिसम्पन्ने। वरुणे। विश्वभानुषु सर्वप्रकाशेषु। मुरुत्य वातेषु प्राणविशेषेषु। प्र प्रकर्षण। सु सुषु। एतु गच्छतु॥३॥

विश्वे हि ष्मा मनवे विश्ववेदसो भुवन्वृधे रिशार्दसः। अरिष्टेभिः पायुभिर्विश्ववेदसो यन्ता नोऽवृकं छुर्दिः॥ ८.०२७.०४ विश्वे- सर्वे देवाः। विश्ववेदसः- सर्वज्ञाः। रिशादसः- हिंसकनाशकाः। मनवे- विदुषः। वृघे- वृद्धये। भुवन्- भवन्तु। अरिष्टेभिः- अहिंस्याभिः। पायुभिः- रक्षाभिः। विश्ववेदसः। नः- अस्माकम्। अवृकम्- अकृरम्। छर्दिः- सद्म। यन्त- आगच्छत॥४॥

आ नौ अद्य समेनसो गन्ता विश्वे सजोषेसः।

ऋचा गिरा मरुतो देव्यदिते सदेने पस्त्ये महि॥ ८.०२७.०५

मरुतः- हे वाताः प्राणिवशेषाः। देवि- द्योतनशीले। अदिते- हे अखण्डप्रकृते। मिह- महित। पस्त्ये- गृहे। सदने- अस्मिन् स्थाने। ऋचा गिरा- मन्त्रमय्या वाचा। अद्य- इदानीम्। समनसः- सहृदयाः। सजोषसः- समानप्रीतयः। विश्वे- सर्वे देवाः। नः- अस्मान्। आ गन्त- आगच्छत॥५॥

अभि प्रिया मेरुतो या वो अश्यो हव्या मित्र प्रयाथन।

आ बर्हिरिन्द्रो वर्रुणस्तुरा नर्र आदित्यासः सदन्तु नः॥ ८.०२७.०६

मरुतः- हे प्राणिवशेषा वाताः। वः- युष्माकम्। प्रिया- प्रियाः। अश्व्या- पृषद्श्वाः। हव्या-हव्यानि प्रति। अभि प्रयाथन- प्रापयत। मित्र- स्नेहाधिदैवत। त्वामिप त्वद्श्वाः प्रापयन्तु। नः-अस्माकम्। बर्हिः। इन्द्रः- ईश्चनाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता। तुराः- त्वरमाणाः। नरः-नेतारः। आदित्यासः- अखण्डप्रकृतिजाः। आ सदन्तु- उपविश्चन्तु॥६॥

वयं वौ वृक्तबिहिषो हितप्रयस आनुषक्।

सुतसौमासो वरुण हवामहे मनुष्वदिद्धाग्नयः॥ ८.०२७.०७

वयम् । वृक्तबर्हिषः- किल्पतासनाः । हितप्रयसः- स्थापितहव्याः । आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा । सुतसोमासः- रसं निष्पादयन्तः । मनुष्वत्- विद्वद्वत् । इद्वाग्नयः- समुद्दीपिताग्नयः । वरुण-ऋताधिदैवत । वः- युष्मान् । हवामहे- आह्वयामः ॥७ ॥

आ प्र यात मरुतो विष्णो अश्विना पूषन्माकीनया धिया।

इन्द्र आ यातु प्रथमः सनिष्युभिर्वृषा यो वृत्रहा गृणे॥ ८.०२७.०८

मरुतः- प्राणिवशेषाः। विष्णो- सर्वान्तर्यामिन् सर्वव्यापिन्। अश्विनौ- प्राणेशनशक्तिभूतौ। पूषन्-पोषक सूर्य। माकीनया- मामकीयया। धिया। प्र- प्रकर्षेण। आ यात- आगच्छत। इन्द्रः। प्रथमः-मुख्यः। सिनष्युभिः- सम्भजनशीलैः। आ यातु- आगच्छतु। वृषा- वर्षकः। वृत्रहा-आवरणबाधकः। गृणे- स्तूयते॥८॥

वि नौ देवासो अद्भुहोऽच्छिद्धं शर्म यच्छत।

न यद्र्रार्द्वसवो नू चिदन्तितो वर्रूथमाद्धर्षति॥ ८.०२७.०९

देवासः- देवाः। अद्रुहः- द्रोहरहिताः। नः- अस्माकम्। अच्छिद्रम्- च्छिद्ररहितम्। शर्म- सद्म। यच्छत- दत्त। वसवः- हे शरण्याः। दूरात्। अन्तितः- अन्तिकात्। वरूथम्- गृहम्। न। आद्धर्षति- हिनस्ति। धृष प्रसहने॥९॥

अस्ति हि वेः सजात्यं रिशादसो देवासो अस्त्याप्यम्।

प्र णः पूर्वेस्मै सुवितायं वोचत मुक्षू सुम्नाय नव्यंसे॥ ८.०२७.१०

रिशादसः- हिंसकनाशकाः। देवाः। वः- युष्माकम्। सजात्यम्- समानजातित्त्वम्। अस्ति। आप्यम्- बान्धव्यम्। अस्ति। हि- खलु। नः- अस्माकम्। पूर्वस्मै- पुराणाय। सुविताय- अभ्युदयाय। मक्षु- क्षिप्रम्। नव्यसे- अभिनवाय। सुम्नाय- आनन्दाय। प्र- प्रकर्षेण। वोचत- ब्रूत॥१०॥

इदा हि व उपस्तुतिमिदा वामस्यं भक्तये।

उपं वो विश्ववेदसो नमस्युराँ असृक्ष्यन्यामिव॥ ८.०२७.११

विश्ववेदसः- सर्वज्ञाः। वामस्य भक्तये- कल्याणभजनाय। इदा- इदानीम्। वः- युष्माकम्। उपस्तुतिम्। नमस्युः- नमस्कारकामः। अन्यामिव- साधारणचित्तातीतानुभूतिमिव स्थिताम्।

अन्यस्य चित्तमधि संचरेण्यमिति श्रुतौ अन्यशब्दस्य साधारणचित्तातीतानुभूतिरित्यर्थौ दृष्टः। उप आ असृक्षि- उपसृजामि ॥११ ॥

उदु ष्य वेः सिवता स्रिप्रणीतयोऽस्थादूर्ध्वो वरेण्यः।

नि द्विपादश्चतुंष्पादो अर्थिनोऽविश्रन्पतियुष्णवंः॥ ८.०२७.१२

सुप्रणीतयः- शोभनप्रकर्षनीतिमन्तो हे मरुतः। वः- युष्माकम्। वरेण्यः- श्रेष्ठः। सविता- सूर्यः। स्यः- सः। ऊर्ध्वः- उत्कृष्टः। उत् अस्थात्- उत्तिष्ठति। पतियिष्णवः- पक्षिणः। द्विपादः- मनुष्याः। चतुष्पादः- मृगाः। अर्थिनः- याचमानाः। नि- नितराम्। अविश्रन्- आश्रयन्ते॥१२॥

देवंदेवं वोऽवसे देवंदेवमुभिष्टये।देवंदेवं हुवेमु वाजसातये गृणन्तौ देव्या धिया॥ ८.०२७.१३

वः- युष्माकं मध्ये। देवंदेवम्- प्रतिदेवम्। अभिष्टये- सदेषणाये। देव्या- दिव्यया। धिया। वाजसातये- बललब्धये। गृणन्तः- स्तुवन्तः। हुवेम- आह्वयामः॥१३॥

देवासो हि ष्मा मनवे समन्यवो विश्वे साकं सरातयः।

ते नौ अद्य ते अपूरं तुचे तु नो भवन्तु वरिवोविदः॥ ८.०२७.१४

मनवे- विदुषे। समन्यवः- समानमननाः। विश्वे- सर्वे। देवासः- देवाः। साकम्- युगपदेव। सरातयः- समानदानाः। ते। नः- अस्मभ्यम्। तुचे- निवासाय दानाय। अद्य- अस्मिन् दिने। अपरम्- आगामिदिनेष्वपि। वरिवोविदः- श्रेष्ठलम्भकाः। भवन्तु- सन्तु॥१४॥

प्र वेः शंसाम्यद्भहः संस्थ उपस्तुतीनाम्।

न तं धूर्तिर्वेरुण मित्रु मर्त्युं यो वो धामुभ्योऽविधत्॥ ८.०२७.१५

उपस्तुतीनाम्- मन्त्राणाम् । संस्थे- सदने । वः- युष्मान् । अद्रुहः- द्रोहरिहतान् । प्र- प्रकर्षेण । शंसामि- स्तौमि । यः । वः- युष्माकम् । धामभ्यः- तेजोभ्यः । अविधत्- प्रयच्छिति । तम् । मर्त्यं-मनुष्यम् । वरुण- ऋताधिदैवत । मित्र- प्रेमाधिदैवत । धूर्तिः- हिंसा । न बाधते ॥१५॥

प्र स क्षयं तिरते वि महीरिषो यो वो वराय दार्शति।

प्र प्रजाभिर्जायते धर्मीणस्पर्यरिष्टः सर्वे एधते॥ ८.०२७.१६

यः। वः- युष्माकम्। वराय- श्रेष्ठाय। दाश्चाति- यच्छिति। सः। महीः- महतीः। इषः- इच्छाः। क्षयम्- निवासम्। प्र- प्रकर्षेण। तिरते- वर्धयिति। धर्मणः- धर्मस्य। परि। प्रजाभिः- स्वसन्तितिभिः। जायते- नवं जन्म लभते। अरिष्टः- अहिंस्यः। सर्वः- सर्वधनवान्। एधते- वर्धते॥१६॥

ऋते स विन्दते युधः सुगेभिर्यात्यध्वनः।अर्यमा मित्रो वरुणः सर्रातयो यं त्रायन्ते सजोषसः॥ ८.०२७.१७

अर्यमा मित्रो वरुणः । सरातयः- समानदानाः । सजोषसः- समानप्रीतयः । यम् । त्रायन्ते- रक्षन्ति । सः । युधः- युद्धम् । ऋते- विना । विन्दते- जयं लभते । अध्वनः- मार्गान् । सुगेभिः- सुगतिभिः । याति- गच्छति ॥१७ ॥

अज्रे चिदस्मै कृणुथा न्यर्ञ्चनं दुर्गे चिदा सुंसर्णम्।

एषा चिदस्मादशनिः परो नु सास्रोधन्ती वि नश्यतु॥ ८.०२७.१८

अज्ञे- ऋजुगमने मार्गे। अस्मै- एतस्मै मह्मम्। न्यञ्चनम्- गमनम्। कृणुथ- कुरुथ। दुर्गे- विषमे मार्गे। चित्- अपि। सुसरणम्- सुष्ठु गमनम्। कृणुथ। एषा। अञ्चािनः। अस्मात्- एतस्मान्मत्तः। परः- परस्ताद्भवतु। सा। अस्नेधन्ती- अहिंसती। वि नञ्चतु- विशेषेण नष्टा भवतु॥१८॥

यद्य सूर्ये उद्यति प्रियंक्षत्रा ऋतं द्ध।

यन्निम्नुचि प्रबुधि विश्ववेद्सो यद्वा मध्यंदिने दिवः॥ ८.०२७.१९

अद्य- अस्मिन् दिने। सूर्ये उद्यति- सूर्योदये। निम्नुचि- अस्तमने। प्रबुधि- प्रभाते। दिवः-दिवसस्य। मध्यंदिने- मध्याह्ने। प्रियक्षत्राः- प्रियबलाः। विश्ववेदसः- सर्वज्ञाः। ऋतम्-प्रकृतिनियतिभूतसत्यम्। दुधे- धृतवन्तः॥१९॥

यद्वाभिपित्वे असुरा ऋतं यते छर्दिर्येम वि दाशुषे।

वयं तद्वौ वसवो विश्ववेदस उपं स्थेयाम मध्य आ॥ ८.०२७.२०

अभिपित्वे- प्रपत्त्याम्। असुराः- प्राणदाः। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यम्। यते- गच्छते। दाशुषे- दात्रे। छर्दिः- गृहम्। वि- विशेषेण। येम- यच्छत। वयम्। वसवः- हे शरण्याः। विश्ववेदसः- हे सर्वज्ञाः। वः- युष्मान्। मध्ये- गृहस्य मध्ये। उप स्थेयाम- उपास्महे॥२०॥

यद्य सूर उदिते यन्मध्यंदिन आतुचि। वामं धत्थ मनवे विश्ववेदसो जुह्बीनाय प्रचेतसे॥ ८.०२७.२१ अद्य- अस्मिन् दिने। सूरे उदिते- सूर्योदये। मध्यंदिने- मध्याह्ने। आतुचि- अस्तमने। मनवे- विदुषे। विध्ववेदसः- हे सर्वज्ञाः। जुह्वानाय- हव्यदात्रे। प्रचेतसे- प्रकर्षचेतनाय। वामम्- कल्याणम्। धत्थ- दत्थ ॥२१॥

व्यं तद्वः सम्राज् आ वृंणीमहे पुत्रो न बेहुपाय्यम्।

अञ्चम् तद्दित्या जुह्वतो हविर्येन वस्योऽनशामहै॥ ८.०२७.२२

सम्राजः- हे स्वामिनः। आदित्याः- हे अखण्डप्रकृतिजाः। वयम्। वः- युष्माकम्। तत्। बहुपाय्यम्- बहुभिरनुभवितव्यम्। पुत्रो न- तनया इव। आ वृणीमहे- वरणं कुर्मः। अस्याम- प्राप्नुयाम। येन- यस्य प्राप्त्या। वस्यः- धनानि। अनशामहे- प्राप्नुमः। तत्। जुह्दतः- आह्वातुर्मम। हविः समर्पये॥२२॥